

Tage Schacks prædiken palmesøndag

Taler

Tage Schack
Præst

Dato

6. april 1941

Omstændigheder

Prædikentekst

Matthæusevangeliet kapitel 21, vers 1-9

1 Naar vi her i Kirken skal høre om Jesu Indtog i Jerusalem, er det, fordi det er et Billede paa, hvad der sker den Dag i Dag, naar et Menneske hører eller læser Jesu Ord. Jesus red ind i Jerusalem som en Konge; og hans Ord kommer til os i Dag for at herske over os. Det er ganske ligetil.

5

Men der er jo noget mærkeligt ved dette Indtog – til Forskel fra alle de Triumftog eller Hyldningstog, som Konger og Fyrster har foretaget ned gennem Tiderne. Denne Konge her er afmægtig. Selvfølgelig har hans Modstandere – Farisæerne og de skriftkloge – været bange for, at han vilde rejse
10 Masserne og blive Folkefører; men det viste sig snart, at de let kunde overvælde ham, og at han intet gjorde for at forsvare sig. Han er en afmægtig Konge, derfor kommer han ogsaa "sagtmodig ridende paa et Asen og paa et Trældyrs Føl"; det er jo ellers ikke Kongers Skik. – Og saaledes er det ogsaa med Jesu Ord her i Verden: det er et afmægtigt Ord. Vel har det officielt en Del at sige, der bygges
15 Kirker til det, og store og kraftige Organisationer siger, at de arbejder for at skaffe det Fremgang. Men vi ved jo allesammen, at i Virkeligheden har det ikke stort at skulle have sagt. Verden og Menneskene gaar deres egen Gang. Penge, Magt og Klogskab er det, der regerer; Jesu Ord bøjer man sig maaske pænt for, naar man hører dem. Men det falder da ingen ind at rette sig efter dem, naar det
20 virkelig gælder. Og dette gælder ikke blot ugudeligt og vantro Mennesker; det samme er Tilfældet med dem, der gaar i Kirke hver Søndag og kalder sig kristne eller troende.

For det var ikke blot en afmægtig Konge, der red ind i Jerusalem den Dag; det
25 var ogsaa en Konge, der red ind for at blive forkastet og afsat. Den samme By, der nu hyldede ham, skulde faa Dage senere forkaste ham og forlange ham korsfæstet. Han red ind for at blive korsfæstet og dræbt, som vi nu før sang om

det, ikke blot af de ugudelige, men ogsaa af de brave og alvorlige Mennesker. Og
30 saaledes kommer hans Ord ogsaa i Dag til os, der nu hører det: vi forkaster det.
Der er maaske ikke een herinde, der klart og tydeligt vil forkaste det og sige, at
det er Løgn. Men der er mange Maader at forkaste det paa: man kan gøre det
ved at lade være at gaa i Kirke, og man kan gøre det ved at gaa i Kirke. Man kan
holde sig fra Livet ved aldrig at gøre det eller tænke over det. Og man kan holde
35 sig det fra Livet ved at høre det tit, og saa lave om paa det, saa det ikke mere
generer en.

Jesu Ord er Haabet på Jorden. Haabet for ethvert Menneske: den lykkeligste og
den ulykkeligste, det bedste og ædlest Menneske og det ringeste og tarveligste.
40 Men hvorfor er det da afmægtigt? Hvorfor forkaster vi det da? Er Haab ikke
noget, vi gerne hører om? Er der noget, vi trænger mere til? Og her er oven i
Købet Haabet for ethvert Menneske. Om alle andre Haab her paa Jorden gælder
det, at de hver for sig er for nogle Mennesker: man skal opfylde nogle
Betingelser for at faa Del i dem, man skal være Dansker eller Tysker eller
45 Englænder eller Socialdemokrat eller konservativ eller religiøs eller
indremissionsk eller Grundtvigianer eller dog troende eller jeg ved ikke hvad –
ellers er Haabet ikke for dig.

Her er et Haab for ethvert Menneske, enten du saa kan faa Øje paa det eller ej.
50 Hvorfor forkaster vi det da? Hvad er der i Vejen med det? Vi forkaster det
netop, fordi det er afmægtigt, fordi det ikke opfylder det, vi venter af det. Og det
gør Jesu Ord ikke. Et Haab, der ikke bringer Fred paa Jorden, der ikke lover os
gode Dage paa Jorden eller i hvert Fald giver os. Sikkerhed for Udkommet. Et
Haab, der ikke engang garanterer os at komme i Himlen, naar vi lever et pænt
55 Liv og maaske oven i Købet er troende Mennesker; et Haab, der slet ikke siger
andet om os, end at vi har Syndernes Forladelse og skal dø og opstaa; et Haab,
der ikke lover os andet, end at vi aldrig skal slippe for Gud og vor Næste,
hverken i Liv eller i Død; hvad skal vi med det? Er det værd at kalde Haab? Men
det er det, Gud forfølger os med ved Jesu Ord, indtil han indhenter os. Han
60 kalder det for Haab; han kalder det for Evangelium, d.v.s. et glædeligt Budskab.
Han kalder det for Saligheden. Og han maa jo vide det.

Dette Haab forkaster vi. Men det kommer alligevel til os, som Kristus red ind i
Jerusalem for at blive forkastet. Dette Haab opstaar af døde, hvergang vi slaar
65 det ihjel; for Kristus opstod af døde, da Mennesker havde dræbt ham. Derfor
siger dette Haab i Dag til os, som der staar hos Profeten: "Jeg havde Svar til dem,

som ej spurgte, var at finde for dem, som ej søgte; jeg sagde: "Se, her er jeg, her er jeg" til et Folk, der ej paakaldte mig." (Esajas 65, 1.) Vi har ikke spurgt efter Gud og hans Haab, men vi har faaet Svar alligevel. Vi har ikke søgt efter Gud og hans Haab, men vi har fundet Guds Haab paa vor Vej uden at vide det. Enten vi er forhaabningsfulde eller haabløse, viser Gud os sit Haab, d.v.s. sig selv og vore Medmennesker, og siger: "Se her, her er jeg." Det er Indholdet af alle Jesu Ord: "der er en Fremtid foran dig; denne Fremtids Indhold er Gud og dit Medmenneske. Det er Livets Ansvar og Livets Velsignelse." Saaledes kommer Jesu Ord med Guds Haab til os, der har forkastet det. Det kommer altid til os i Ringhed og Fattigdom, saaledes som Jesus red ind i Jerusalem. Det vil for det første sige, at det kommer til os i det almindelige fattige Liv, som vi alle lever; det kommer ikke i store Følelser og med store Forandringer eller med store Løfter. Men det kommer til det upaaagtede, jævne, dagligdags Liv under Krav og Byrder og Bekymringer – og taler netop dér om Haab. Jesu Ord er ikke for de aandeligt rige, der forstaar meget og kan meget og tror meget. Det er for dem under Byrderne, der ikke forstaar meget af, hvad Meningen med det hele er, ikke kan finde ud af det og derfor heller ikke har megen Tro. Og for det andet vil det, at Jesu Ord kommer til os i Ringhed, sige, at det kun kommer som et foragtet Ord. Ord er der jo nok af her i Verden, og vi regner dem ikke stort. Og her er et Ord, der ikke agiterer og reklamerer og slet ikke har nogen Magt at støtte sig til eller noget at vise hen til. Det har bare den Magt, der ligger i det selv. Det er blot et Ord, der bliver talt og hørt. Det er blot lidt Vand, der er blevet øst over vort Hovede, da vi blev døbt. Det er blot lidt Brød og Vin, vi faar, naar vi gaar til Alters. Det er det hele. Men igennem dette Ord, igennem dette Vand, igennem dette Brød og Vin rækkes Guds Haab til os.

Derfor er der Grund til at bede med den gamle Bøn, at vi maa "holde os til denne vor Konge og Frelser og ikke, som Verden gør, forarge os over hans fattige Skikkelse og foragtede Ord."

Amen.

100

Kilde

Manuskript taget fra Schack, T. (1945) Prædikener, 106-110, Gyldendal efter aftale med udgiveren.

Kildetype

Dokumentation i bogværk

105

Tags

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tage-schacks-praediken-palmesondag>

110

115

120

125

130

135

140